

Su pasitikėjimu prašykime Jėzaus pagalbos

„O moterie, didis tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip prašai“ (Mt 15, 28).
(iš 20-to eilinio sekmadienio liturgijos)

Jėzus su savo mokiniais keliavo po tolimą kraštą, kurio gyventojai jiems buvo svetimšaliai. Viena ten gyvenanti moteris garsiai šaukėsi pagalbos savo sergančiai dukrai.

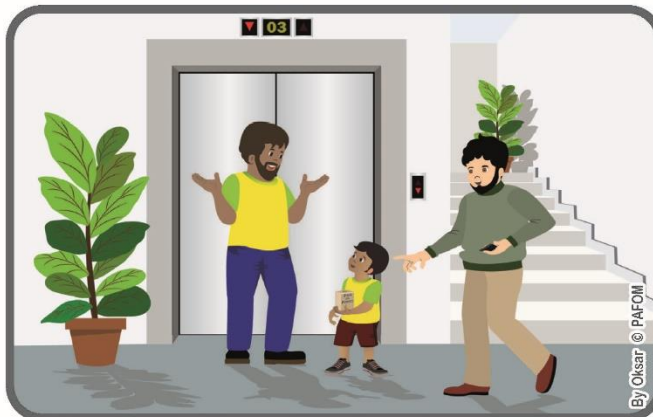
Mokiniai prisivijo Jėzų, kuris ėjo greitai, nieko nekalbėdamas. Jie paprašė išklausti tą moterį, nes ji vis dar sekė paskui, garsiai jiems šaukdama!

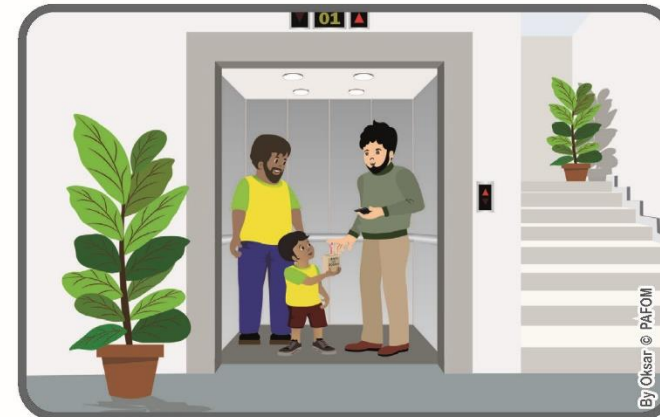
Ji pasitikėjo Jėzumi, parpuolė prie jo kojų ir vėl prašė: „Viešpatie, padėk man!“ Jėzus tarė: „Moterie, didis tavo tikėjimas! Išsipildys tai ko trokšti“. Tuo metu jos dukra pasveiko.

Frančeskas gyvena Brazilijoje. Su savo draugais nori surinkti pinigų, kad padėtų skurstantiems. Jie pasigamino nedideles taupykles, kurias nuolat nešiojasi su savimi. Šiandien, grįždamas namo jis kaip tik laikė taupyklę rankose.

Laukdamas lifto tarė tėtiui: „Gal galiu paprašyti pagalbos ir mūsų kaimynų“. Bet tėtis atsakė, kad kaimynai gali to nesuprasti. Kaip tik tuo metu priėjo vyras, kuris smalsiai žiūrėjo į dėžutę su užrašu „vargšams“.

Vyras paklausė: „Kodėl renki pinigus?“ „Nes esu Gen4 ir mes norime padėti vargšams!“ – rimtingai atsakė jis. Vyras nepažinojo Gen4, bet, sužavėtas berniuko utikrintumo, paaukojo didelę sumą. Frančeskas laimingas žvelgė į besišypsantį tėtį.